

Homilie H. Mis voor de slachtoffers van het coronavirus – Utrecht, 12 maart 2021

Hos. 14, 2-10 & Mc. 12, 28b-34

Er wordt al een jaar lang heel wat gegeven aan liefde, zorg, kracht, bemoediging aan mensen die – op welke wijze ook – getroffen zijn door het coronavirus. Dankbaar mogen we zijn voor al die toewijding en inzet, zeker ook van allen die zorg geven aan lichaam en geest en die daardoor ook des te meer risico lopen zelf besmet te raken met het coronavirus.

Al die liefde, zorg, kracht en bemoediging is – bewust of onbewust – een gehoor geven aan het voornaamste gebod van de Wet van God: Hem beminnen en de naaste als jezelf, met heel je hart, ziel, verstand en kracht.

Als Kerk zijn wij geroepen om die Wet van God waar te maken.

Onze Heer Jezus, dé Geneesheer bij uitstek van lichaam en geest, is de vervulling van de Wet. Hij gaat ons voor in de hoogste liefde die iemand geven kan: zijn leven geven voor zijn vrienden.

Jezus leert ons: echte liefde vraagt offers. Het is daardoor dat liefde vrucht draagt, blijvende vrucht.

Het offer dat van ons als gelovigen wordt gevraagd, is zeker ook het offer van het gebed. Dat is nu hier ons avondoffer, in deze gebedsestafette voor de slachtoffers van de pandemie van het coronavirus.

Ons gebed voor hen, ons gebed voor anderen is een grote daad van liefde.

Waarom? Omdat we daarmee tijd en inspanning geven terwijl we niet direct het resultaat zien. Bidden, meedoen met een gebedsestafette, het vraagt van onszelf dat we blijven hopen, vertrouwen, ook als we niet of niet gelijk de vervulling zien.

Afgelopen jaar, broeders en zusters, heeft de Congregatie voor de Goddelijke Eredienst te Rome speciale gebeden gegeven voor een mis tijdens een pandemie. Deze gebeden worden in deze Eucharistie tot God gericht. Straks, tijdens het gebed over de offergaven van brood en wijn, wordt gebeden:

*Laat deze gaven door uw almacht veranderen
in een bron van genezing en vrede.*

Die woorden brengen ons naar Christus, in wie God zelf tot ons komt, die dé bron is van onze genezing en vrede, Hem die wij ontvangen in de Eucharistie, in Woord en Sacrament.

Hij verlangt van ons dat wij door onze liefde, zorg, kracht en bemoediging voor anderen, Hem navolgen door voor hen ook een bron te zijn van genezing en vrede.

Onze Heer Jezus heeft niets anders willen doen dan wat God zegt in de eerste lezing uit de profeet Hosea:

*“Ik wil hen van hun ontrouw genezen
en hun van harte mijn liefde schenken.”*

Die woorden willen ons tot God doen wenden,
om te leven in trouw aan Hem,
en ons aansporen ons op Hem te verlaten.

Wanneer wij of anderen dat doen, dan kan het evenwel moeilijk zijn om om te gaan met lijden, wanneer wij of zij getroffen worden door ziekte, rampen. Dat kan heel oneerlijk voelen. *“Waar heb ik, waar heeft hij of zij het aan verdiend?!”* Die vraag kan een hele worsteling zijn, ook in ons geloof. *“Waar blijft uw redding, Heer, waar blijft nu uw ontferming, uw liefde?!”* Dan kan het lijken dat God ons gebed niet hoort, niet verhoort.

Die worsteling, we bevinden ons dan in goed gezelschap. Ook Maria heeft niet altijd begrepen waarom bepaalde dingen in haar leven wel of niet gebeurden.

Denken we maar aan haar hartverscheurend lijden op Golgotha. Ook Jozef – we noemen hem deze maand en dit jaar extra – heeft zijn moeilijkheden en strijd in het leven gekend en dat moet ook voor hem een worsteling geweest zijn.

En toch – door alles heen – bleven zij vertrouwen houden in God en zich tot Hem wenden, in het geloof dat hij de enige Bron is van redding, genezing en vrede.

En God heeft zich niet onbetuigd gelaten. Hij heeft Zijn NAAM waargemaakt: Ik zal er zijn.

Maria en Jozef, en allen die ons naar God zijn voorgegaan, bidden met ons mee.

Ons gebed wordt altijd verrijkt door onze heiligen in de hemel die met ons verbonden zijn. Zij weten uit eigen ervaring maar al te goed hoeveel liefde, zorg, kracht en bemoediging een mens nodig kan hebben.

Nodig kan hebben én ... hoeveel een mens kan geven.

God zij dank voor alle liefde, zorg, kracht en bemoediging die Hij ook door anderen aan ons geeft. Het is immers Zijn Geest van liefde die in en door anderen heen werkzaam is, te midden van alle verlies, nood, pijn en verdriet. Dat dat voor ons – juist in deze voor velen onzekere en zware tijden – een bron is van genezing, vrede en hoop.

Amen.